

Sygn. akt III KK 428/19

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie **A.K.**

skazanego za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. i inne

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 23 października 2019 r.

z urzędu

kwestii wstrzymania wykonania prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w G., z dnia 31 stycznia 2019 r., sygn. akt V Ka (...), utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w G. z dnia 30 listopada 2017 r., sygn. akt X K (...)

na podstawie art. 532 § 1 i 3 k.p.k.

postanowił:

wstrzymać wykonanie prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w G., z dnia 31 stycznia 2019 r., sygn. akt V Ka (...), utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w G. z dnia 30 listopada 2017 r., sygn. akt X K (...).

UZASADNIENIE

Wstrzymanie, na podstawie art. 532 § 1 k.p.k., wykonania zaskarżonego kasacją wyroku jest odstępstwem od reguły bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń (art 9 k.k.w.) i z tego powodu zastosowanie tej instytucji następuje wyjątkowo, z reguły na uzasadniony wniosek strony postępowania. Może jednak nastąpić z urzędu, a to wobec braku w art. 532 k.p.k. ograniczeń normatywnych do działania Sądu Najwyższego *ex officio*. Dla takiego postąpienia każdorazowo konieczne jest jednak stwierdzenie zaistnienia szczególnych

względów, w szczególności, że podniesione w kasacji zarzuty są *prima facie* zasadne i wobec tego zachodzi wysokie prawdopodobieństwo wydania orzeczenia kasatoryjnego (zob. m.in. postanowienie SN z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18).

Uwzględniając argumentację powołaną w kasacji, w świetle przeprowadzonej analizy materiałów postępowania Sąd Najwyższy – nie przesądzając oczywiście ostatecznego efektu wniesienia tej skargi, która będzie przedmiotem dalszego badania – przyjął, iż jako prawdopodobne jawi się jej uwzględnienie, w zakresie obejmującym nienależyte rozważenie argumentacji podniesionej w piśmie oskarżonego, dotyczącej prowadzenia postępowania pierwszoinstancyjnego pod jego nieobecność, mimo że był on pozbawiony wolności na terenie Niemiec, o czym Sąd Rejonowy wiedział, ponadto oskarżony nigdy nie wyraził zgody na prowadzenie rozpraw pod swoją nieobecność, a o żadnym terminie rozprawy nie został w ogóle zawiadomiony.

Z tego względu Sąd Najwyższy przyjął, że wykonanie wyroku przed merytorycznym rozpoznaniem kasacji, mogłoby spowodować dla skazanego wyjątkowo dolegliwe skutki, a tym samym łączyłoby się z jego wyraźnym, nieuzasadnionym pokrzywdzeniem.

Doniosłość podnoszonego w kasacji i uprawdopodobnionego uchybienia, rzutującego w sposób oczywisty na prawo oskarżonego do obrony, które jest jedną z podstawowych gwarancji rzetelnego procesu karnego, chronioną przepisami rangi ustawowej (art. 6 k.p.k.), konstytucyjnej (art. 42 ust. 2 Konstytucji RP), jak i międzynarodowej (art. 6 ust. 3 lit. c EKPC; art. 14 ust. 3 lit. b oraz d MPPOiP), uzasadniało wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku z urzędu.

Z tych powodów orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.